

วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๗๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๘ หน้า ๓๖๕

พระมหาศต & ประโยค วัดแก้วฟ้าต่าง จังหวัดพระนคร
อาพาธเป็นวัณโรค ถึงมรณภาพ วันที่ ๑๓ เมษายน พ.ศ. ๒๕๗๕
อายุ ๓๒ ปี

ข่าวตาย

ประวัติสังเขป

นายร้อยตำรวจตรี ชุนแก้วการกุม (หมื่น แด่งสุริย์)

กระทรวงมหาดไทย

นายร้อยตำรวจตรี ชุนแก้วการกุม (หมื่น แด่งสุริย์) บุตร
นายแด้ง แด่งสุริย์ เกิดวันที่ ๑๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๔๒๗ พ.ศ.
๒๔๔๘ เข้ารับราชการเป็นนายสิบตำรวจตรี ประจำกองตำรวจภูธร
จังหวัดสุรินทร์ ได้เลื่อนเป็นนายสิบตำรวจโท นายสิบตำรวจเอก
และจ่านายสิบตำรวจ โดยลำดับ ครั้น พ.ศ. ๒๔๖๕ รับประทวน
บรรดาศักดิ์เป็นหมื่นแก้วการกุม พ.ศ. ๒๔๗๑ ว่าที่นายดาพ
ตำรวจ ผู้บังคับหมวดตำรวจภูธรจังหวัดอุบลราชธานี พ.ศ.
๒๔๗๒ ว่าที่นายร้อยตำรวจตรี ถึง พ.ศ. ๒๔๗๓ รับพระราชทาน
สัญญาบัตรยศเป็นนายร้อยตำรวจตรี พ.ศ. ๒๔๗๔ รับพระราช
ทานสัญญาบัตรบรรดาศักดิ์เป็นชุนแก้วการกุม

ในการพระศาสนา ได้อุปถัมภ์บวชนวตสัมภรณ์ จังหวัดอุบล
ราชธานี

ขุนแก้วการกุม บ่วยเป็นวัณโรค ถึงแก่กรรม วันที่ ๑๘
มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ คำนวณอายุได้ ๔๘ ปี

รองอำมาตย์โท หดวงประสิทธิ์ชนราช (นำ บุญยะมาน)

กระทรวงพระคลังมหาสมบัติ

รองอำมาตย์โท หดวงประสิทธิ์ชนราช (นำ บุญยะมาน)

บ.ม., ร.จ.พ. บุตรนายแก้ว บุญยะมาน เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๒
เข้ารับราชการเป็นเสมียนโท กองคลังมณฑลนครศรีธรรมราช
เมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๑ ครั้น พ.ศ. ๒๔๔๕ รับประทวนบรรดาศักดิ์
เป็นขุนประสิทธิ์ชนราช พ.ศ. ๒๔๕๐ เป็นพนักงานจำหน่ายเงิน
คลังมณฑล พ.ศ. ๒๔๕๒ เป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานสุรยาเงินมณฑล
พ.ศ. ๒๔๕๕ เป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานสุรยาเงินจังหวัดนครศรีธรรม
ราช พ.ศ. ๒๔๕๖ เป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงานสุรยาเงินมณฑลนคร
ศรีธรรมราช ถึง พ.ศ. ๒๔๕๘ รับพระราชทานสัญญาบัตรบรรดา
ศักดิ์เป็นขุนประสิทธิ์ชนราช พ.ศ. ๒๔๖๐ รับพระราชทานยศเป็น
รองอำมาตย์โท พ.ศ. ๒๔๖๑ เป็นผู้ช่วยคลังแผนกเงินมณฑล
นครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๔๖๗ เป็นหลวงในนามเดิม

หลวงประดิษฐไพเราะ บ๋วยเป็นไข ถึงแก่กรรม วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ จำนวนอายุได้ ๕๓ ปี

รองอำมาตย์ตรี บ๋อย อินทะวัจนะ

กระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

รองอำมาตย์ตรี บ๋อย อินทะวัจนะ บุตรนายคำ อินทะวัจนะ เกิดเมื่อ พ.ศ. ๒๔๒๙ เข้ารับราชการเป็นนายสถานีในกรมรถไฟหลวงเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๘ ครั้น พ.ศ. ๒๔๕๘ เป็นราชบุรุษ พ.ศ. ๒๔๖๓ รับพระราชทานยศเป็นรองอำมาตย์ตรี พ.ศ. ๒๔๖๘ เป็นหัวหน้าเครื่องอาณัติสัญญาณหอกัญแจ กรุงเทพฯ ฯ

รองอำมาตย์ตรี บ๋อย อินทะวัจนะ บ๋วยเป็นไขโรค ถึงแก่กรรม วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔ จำนวนอายุได้ ๔๕ ปี

อำมาตย์ตรี หลวงนฤมตต์ตัญญาณ (ประโชติ บุญ-หลง)

กระทรวงยุติธรรม

อำมาตย์ตรี หลวงนฤมตต์ตัญญาณ (ประโชติ บุญ-หลง) จ.ม., บ.ช., ร.จ.พ. บุตรจ่มื่นไชยภุษา (ช่วง บุญ-หลง) เกิดวันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๔๒๕ เข้ารับราชการเป็นเสมียนศาล

อุทธรณ์กรุงเทพ ฯ เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๕ พ.ศ. ๒๔๕๘ ว่าที่ผู้พิพากษา
ศาลมณฑลนครศรีธรรมราช และได้อุปถัมภ์บวชนิเวศ
วิหาร ๓ พรรษา พ.ศ. ๒๔๕๒ เป็นผู้พิพากษารองศาลจังหวัด
นครศรีธรรมราช พ.ศ. ๒๔๕๔ รับพระราชทานยศเป็นรอง
อำมาตย์โท พ.ศ. ๒๔๕๕ ย้ายไปศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ในตำแหน่งเดิม พ.ศ. ๒๔๕๘ เดือนยี่สิบเอ็ดรับพระราชทานยศเป็นรอง
อำมาตย์เอก และรับพระราชทานสัญญาบัตรบรรดาศักดิ์เป็นขุนรามสุภา พ.ศ.
๒๔๖๓ เป็นหลวงนฤมตต์ตฤณาน พ.ศ. ๒๔๖๗ เป็นอำมาตย์ตรี
พ.ศ. ๒๔๖๘ เป็นผู้พิพากษารองศาลจังหวัดปทุมธานี พ.ศ. ๒๔๗๒
ย้ายไปศาลจังหวัดสมุทรสาครในตำแหน่งเดิม ถึง พ.ศ. ๒๔๗๔
ออกจากราชการรับพระราชทานบำนาญ

หลวงนฤมตต์ตฤณาน บวชเป็นวัณโรค ถึงแก่กรรม วันที่
๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ จำนวนอายุได้ ๕๐ ปี

นายร้อยเอก หลวงจักรานุชิต (สุข เด็ถยรสวัสดิ์)

กระทรวงกลาโหม

นายร้อยเอก หลวงจักรานุชิต (สุข เด็ถยรสวัสดิ์) บ.ม.,
ร.จ.ม. บุตรหลวงอภัยพิทักษ์ (สวัสดิ์ เด็ถยรสวัสดิ์) เกิดวันที่
๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๒๘ เข้ารับราชการดำรงราชการกรม

ยุทธโยธาทหารบกเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๙ พ.ศ. ๒๔๕๑ รับพระราช
ทานสัญญาบัตรยศเป็นนายร้อยตรี ประจำกองทหารช่างที่ ๑ แล้ว
ประจำแผนกจเรทหารช่าง พ.ศ. ๒๔๕๒ เป็นนายเวรกรมเกยก
กายทัพบก พ.ศ. ๒๔๕๓ เป็นนายร้อยโท นายเวรกรมยุทธนา-
ธิการ แล้วเป็นนายเวรกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๔๕๔ เป็น
นายร้อยเอก พ.ศ. ๒๔๕๖ สำรองราชการกรมปลัดทัพบก พ.ศ.
๒๔๕๗ เป็นดำนกรมยุทธศาสตร์ทหารบก พ.ศ. ๒๔๖๐ ประจำ
กรมเสนาธิการทหารบก แล้วเป็นผู้ช่วยนายทหารคนสนิทของ
เสนาธิการทหารบก ถึง พ.ศ. ๒๔๖๑ รับพระราชทานสัญญาบัตร
บรรดาศักดิ์เป็นหลวงจักษุานุชิต พ.ศ. ๒๔๖๒ ประจำแผนกที่ ๔
กรมยุทธศาสตร์ทหารบก พ.ศ. ๒๔๖๕ เป็นแม่กองดำน กรม
ยุทธศาสตร์ทหารบก แล้วออกเป็นนายทหารกองหนุน ถึงกัก
กรมนี้ พ.ศ. ๒๔๗๓ ย้ายไปสังกัดกรมเสนาธิการทหารบก
หลวงจักษุานุชิต บัวยเป็นโรคดำได้พิการ ถึงแก่กรรม
วันที่ ๑๘ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ จำนวนอายุได้ ๔๖ ปี

พระตำรวจโท พระยาราชมานู (ถ้ว อิศวเสนา)

กระทรวงวัง

พระตำรวจโท พระยาราชมานู (ถ้ว อิศวเสนา) ป.ม.,ท.จ.ว.,
ท.ช.,ว.ม.ด.,ว.ป.ร. ๓,ร.จ.ม. องคมนตรี ราชองครักษ์พิเศษ บุตร

นายเปี้ย อัครเดชะ เกิดวันที่ ๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๒๓ เมื่อศึกษา
วิชาทหารที่โรงเรียนนายร้อยทหารบกสำเร็จแล้ว เข้ารับราช
การว่าที่นายร้อยตรี ประจำกรมทหารม้าที่ ๑ รักษาพระองค์ พ.ศ.
๒๔๔๑ ครั้น พ.ศ. ๒๔๔๒ รับพระราชทานสัญญาบัตรยศเป็นนาย
ร้อยตรี พ.ศ. ๒๔๔๓ ว่าที่นายร้อยโท ประจำกรมทหารม้าที่ ๕
พ.ศ. ๒๔๔๔ เป็นนายร้อยโท รังตำแหน่งผู้บังคับกองร้อย กรม
ทหารม้าที่ ๑ รักษาพระองค์ พ.ศ. ๒๔๔๕ เป็นนายร้อยเอก
ผู้บังคับกองร้อยในกรมนั้น พ.ศ. ๒๔๔๖ รับพระราชทานสัญญา
บัตรบรรดาศักดิ์เป็นหลวงอากาศอัศวิน ปลัดกรมทหารม้าที่ ๑ รักษา
พระองค์ พ.ศ. ๒๔๔๗ เป็นผู้บังคับการกรมทหารม้าที่ ๕ พ.ศ.
๒๔๔๘ เป็นนายพันตรี พ.ศ. ๒๔๕๒ เป็นนายพันโท พ.ศ. ๒๔๕๓
เป็นพระราชนัดดาในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. ๒๔๕๔ เป็นผู้บังคับการกรมทหาร
ม้าที่ ๑ รักษาพระองค์ พ.ศ. ๒๔๕๕ เป็นผู้ช่วยเสนาบดีกรมการ
แล้วเป็นผู้ช่วยเสนาบดีกรมการตรวจหาพระคางคกคุ้มครอง
วัง และในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. ๑๙๑๒ เป็นพันโทเอก พระยาราชน
มานู พ.ศ. ๒๔๕๖ เป็นพระตำรวจตรี พ.ศ. ๒๔๖๑ เป็นพระ
ตำรวจโท พ.ศ. ๒๔๖๘ เป็นเสนาบดีกรมการตรวจหาพระคางคก
แล้วออกจากราชการรับพระราชทานบำนาญ

พระยาราชนมานู บิดเป็นโรคไต ถึงอนิจกรรม วันที่ ๒๓
เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ คำนวณอายุได้ ๕๔ ปี

เวตาพระราชทานน้ำอาบศพ ประโคมกลองชนะเชี้ยว ๘
จำปี ๑ โปรดเกล้าฯ พระราชทานหีบทองลายสลักประกอบศพ
ชั้นรองหีบ ๒ ชั้น ฉัตรเบญจาคัง ๔ คัน เป็นเกียรติยศ

อำมาตย์ตรี พระดาราจินากร (เข้าตี ตัญญูวรรณะ)

กระทรวงพาณิชย์และคมนาคม

อำมาตย์ตรี พระดาราจินากร (เข้าตี ตัญญูวรรณะ) จ.ม.,
บ.ช. บุตรนายสี่ย ตัญญูวรรณะ เกิดวันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๑๖
พ.ศ. ๒๔๓๖ ได้อุปสมบทณวัดสามจีนจังหวัดพระนคร ๑ พรรษา
เข้ารับราชการ เป็นเสมียน กรมสรรพากรกระทรวงนครบาล เมื่อ
พ.ศ. ๒๔๔๕ พ.ศ. ๒๔๕๐ ย้ายไปเป็นนายไปรษณีย์ โทรเลขที่ ๘
พ.ศ. ๒๔๕๓ รับพระราชทานสัญญาบัตร บรรดาศักดิ์ เป็น ขุนดารา
จินากร พ.ศ. ๒๔๕๔ รับพระราชทานยศเป็นรองอำมาตย์เอก
และเป็นหลวงในนามเดิม พ.ศ. ๒๔๕๘ เดือนบรรดาศักดิ์เป็นพระ
ในนามเดิม พ.ศ. ๒๔๖๓ เป็นอำมาตย์ตรี พ.ศ. ๒๔๗๐ ออก
จากราชการรับพระราชทานบำนาญ

พระดาราจินากร บิดยเป็นโรคปอดพิการ ถึงแก่กรรม
วันที่ ๒๓ เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ คำนวณอายุได้ ๕๘ ปี

มหาเสวกตรี พระยาศรีสุริยพาห (ทองดี ภิมะโยชิน)

กระทรวงวัง

มหาเสวกตรี พระยาศรีสุริยพาห (ทองดี ภิมะโยชิน) ท.จ.,
ค.ช.,ค.ม.,ว.ม.ด.,ว.ป.ร.๓,ร.จ.ม., องคมนตรี บุตรขุนวิสุทธอักษร
(พุ่ม ภิมะโยชิน) เกิดวันที่ ๓๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๒๒ พ.ศ. ๒๔๔๐
ศึกษาวิชาทหารที่โรงเรียนนายร้อยทหารบกสำเร็จแล้ว เข้ารับ
ราชการ พ.ศ. ๒๔๔๓ ได้รับพระราชทานสัญญาบัตรยศเป็น นาย
ร้อยตรี ประจำกรมทหารมหาดเล็กรักษาพระองค์ พ.ศ. ๒๔๔๔
ย้ายไปประจำกรมทหารราบที่ ๔ พ.ศ. ๒๔๔๕ เป็นนายร้อยโท
ประจำกรมทหารม้าที่ ๒ พ.ศ. ๒๔๔๗ เป็นผู้บังคับกองนักเรียน
นายสิบมณฑลราชบุรี และเป็นนายร้อยเอก พ.ศ. ๒๔๔๘ รับ
พระราชทานสัญญาบัตรบรรดาศักดิ์เป็นขุนวิชานต์รเดช พ.ศ.
๒๔๔๙ เป็นผู้บังคับกองพันพิเศษมณฑลราชบุรี และเป็นนายพันตรี
พ.ศ. ๒๔๕๐ เป็นหอดวงหัตถ์ดำรงศุภกิจ แล้วเป็นผู้บังคับกอง
เรียนนายร้อยชั้นประถม พ.ศ. ๒๔๕๒ เป็นนายพันโท พ.ศ.
๒๔๕๔ เป็นพระโขนามเดิม พ.ศ. ๒๔๕๕ เป็นนายพันเอก พ.ศ.
๒๔๕๖ เป็นเจ้ากรมยุทธศึกษาทหารบก และได้เลื่อนบรรดาศักดิ์
เป็นพระยาภิรมย์เทพวรฤทธิ พ.ศ. ๒๔๕๘ เป็นผู้บัญชาการกอง
พลที่ ๘ พ.ศ. ๒๔๖๐ เป็นผู้บัญชาการกองพลที่ ๗ พ.ศ. ๒๔๖๒

เป็นปลัดกองทัพน้อยทหารบกที่ ๓ พ.ศ. ๒๔๖๓ เปลี่ยนยศเป็น
หัวหมื่นตำแหน่งรองอธิบดีกรมพระอิสสระราช ตั้งศักดิ์กระทรวงวัง
และนามบรรดาศักดิ์เป็นพระยาศรีสุริยพาห พ.ศ. ๒๔๖๗ เป็น
จางวางตรี ถึง พ.ศ. ๒๔๖๘ ออกจากราชการรับพระราชทาน
บำนาญ

พระยาศรีสุริยพาห บ่วยเป็นโรคไต ถึงอนิจกรรม วันที่ ๒๓
เมษายน พ.ศ. ๒๔๗๕ กำหนดอายุได้ ๕๓ ปี

เวตาพระราชทานหน้าอาบศพ ประโคมกตองชนะนะเขียด ๘
จำปี ๑ โปรดเกล้า ฯ พระราชทานหีบทองตายดัดดีประกอบด้วย
ชั้นรองหีบ ๒ ชั้น ฉัตรเบญจาดัง ๔ คัน เป็นเกียรติยศ

รองอำมาตย์ตรี พนม เชนเทศ กระทรวงพาณิชย์และคมนาคม
บ่วยเป็นวันโรค ถึงแก่กรรม วันที่ ๒๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๗๔
อายุ ๔๐ ปี

พระราชทานเพลิงศพ

วันที่ ๒๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๔๗๕

ศพ เกตุ ทองพิรุพ ขวัญยายในพระเจ้าพินางเชอ พระองค์
เจ้าอภินทรปชา ทวดหัวดำโพง พระราชทานหีบทองหีบประกอบ